

Τα 99 αγόρια που πετούν

Περιεχόμενα

Ένα διαφορετικό σχολείο	2
Η ιδέα μας	3
Το πρώτο μου ολόημερο	4
Η έκρηξη στο σχολείο	5
Αποστολή στον γαλαξία	5
Τα ευχάριστα νέα	5
Το τέλος,	6

Ένα διαφορετικό σχολείο

Βρισκόμαστε στον εικοστό δεύτερο αιώνα και συγκεκριμένα στο 2137. Τα πράγματα έχουν αλλάξει πολύ... Τα σχολεία, τα πάρκα, οι πόλεις, η γη ολόκληρη! Αλλά αφήστε τα, θα μιλήσουμε αργότερα για αυτά. Αρχικά, πρέπει να συστηθούμε. Εγώ είμαι ο Λεωνίδας και ζω στην Σπάρτη εδώ και έντεκα χρόνια, δηλαδή από τότε που γεννήθηκα. Γίω στο τεσσαρακοστό δημοτικό σχολείο Σπάρτης και έχω έναν απίθανο δάσκαλο που ακούει στο όνομα Αλέξης. Στα σχολεία από το 2100 κινείσαι με πυραύλους όπου τους φοράς στην πλάτη και κρατάς δύο μοχλούς όπου μπορείς και τους κουμαντάρεις.

Στις πόλεις ζεις μόνο σε ουρανοξύστες. Από το ισόγειο μέχρι τον εικοστό όροφο μένουν οι πιο φτωχοί άνθρωποι, όπως εγώ και η οικογένειά μου. Από τον εικοστό πρώτο όροφο και πάνω μένουν οι πλούσιες οικογένειες.

- Λεωνίδα έλα να φας! Ακούστηκε η φωνή της μαμάς.
- Ναι μαμά, τώρα μισό λεπτό.

Αυτή, ήταν η μαμά μου, η Άννα. Κάθε τρεις και λίγο με φωνάζει για να φάω ή για να μαζέψω το δωμάτιό μου. Βέβαια, θα μου πείτε, έτσι κάνουν όλες οι μαμάδες. Γύυ είχαμε μείνει; Ααα ναι. Σας έλεγα για τους ουρανοξύστες, τα πανύψηλα αυτά κτίρια. Εγώ μένω σε έναν ουρανοξύστη εκατόν ενενήντα ορόφων, στον δέκατο τέταρτο όροφο. Αλλά δεν νομίζω να σας κινούν και πολύ την περιέργεια τέτοιου είδους θέματα. Θα σας πω λοιπόν για το φοβερό σχολείο μου. Στο σχολείο οι κολλητοί μου είναι ο Άρης και ο Ερμής όπου είναι δίδυμα. Έχουν και μία μικρότερη αδερφή την Αφροδίτη που πάει στην πρώτη τάξη του δημοτικού. Η μαμά τους, η Ελένη, λατρεύει τους πλανήτες. Γι'αυτό και τα τρία της παιδιά τα ονόμασε με τα ονόματα πλανητών. Και οι τρεις τους είναι τρομεροί μπελάδες αλλά και οι καλύτεροι στο να σε κάνουν να γελάς. Γενικά είναι πολύ καλοί φίλοι.

Στο σχολείο δεν παίρνουμε μαζί μας βιβλία, παρά μόνο ένα τάμπλετ. Το τάμπλετ αυτό δεν είναι σαν τα συνηθισμένα. Από αυτό το τάμπλετ μπορείς να παίρνεις οτιδήποτε από την οθόνη και να το βλέπεις μπροστά σου τρισδιάστατα. Είναι τέλειο! Επίσης μπορείς να κάνεις αναμίξεις χρωμάτων παίρνοντας ένα χρώμα από την οθόνη και ακουμπώντας το σε ένα θρανίο. Το θρανίο μην περιμένετε να λερωθεί. Τώρα που σας είπα για θρανία, να ξέρετε ότι στο σχολείο δεν υπάρχουν πουθενά θρανία που να ακουμπάνε κάτω παρά μόνο ιπτάμενα! Το ίδιο και οι καρέκλες! Σχεδόν τα πάντα μες στην τάξη είναι ιπτάμενα. Με λίγα λόγια το μάθημα το κάνουμε στον αέρα φορώντας τους μικρούς πυραύλους στις πλάτες μας. Έτσι το μάθημα γίνεται πιο διασκεδαστικό.

Στα διαλείμματα θα μπορούσαμε άνετα να φύγουμε απ' το σχολείο πετώντας πάνω από τα κάγκελα. Μόνο που υπάρχει μια αόρατη κυκλική επιφάνεια, η προστατεύει το σχολείο από πιθανές εκρήξεις και φυσικά, απ' το να βγούμε από αυτό χωρίς άδεια (που σπάνια μας δίνουν)... Όμως δεν θα μπορούσα να πω ότι περνάω άσχημα στο σχολείο

μου. Για την ακρίβεια, λατρεύω το σχολείο, όπως και εσείς, θέλω να πιστεύω.. Επίσης δεν έχουμε τα συνηθισμένα μαθήματα όπως Γεωγραφία, Ιστορία ή Φυσική. Δεν λέω τα κάνουμε και αυτά αλλά σπάνια ή και μερικές φορές καθόλου. Από αυτά που γνωρίζετε κάνουμε την Γλώσσα και τα Μαθηματικά. Τώρα, κάποια από αυτά που δεν κάνετε στο δημοτικό, αλλά θα μάθετε από εμένα, είναι: η ταινιολογία, η αστροφυσική και η ζωολογία. Στην ταινιολογία βλέπουμε μία ταινία στην τάξη και στο σπίτι γράφουμε (αφού καταλάβουμε τι μας λέει η ταινία) ερωτήσεις με βάση την ταινία που είδαμε, ώστε στο σχολείο να μπορούμε να παίξουμε το παιχνίδι γνώσεων με τις ερωτήσεις που γράψαμε. Στην Αστροφυσική μαθαίνουμε απ' ό,τι καταλάβατε για τα αστέρια, για τους πλανήτες, για τις μαύρες τρύπες, τους γειτονικούς γαλαξίες και όλα τα σχετικά. Στην ζωολογία μαθαίνουμε τα πάντα για τα ζώα, στη γη αλλά και σε άλλους πλανήτες όπου υπάρχει ζωή! Και πιστέψτε με, είναι πολλά αυτά τα πλανήτες... Εμένα το αγαπημένο μου από αυτά τα μαθήματα είναι η ταινιολογία!

– Λεωνίδα έλα να φας τώρα. Ακούστηκε για δεύτερη φορά η τσαντισμένη φωνή της μαμιάς.

– Ναι μαμιά, τώρα έρχομαι! Ακούστηκε η επίσης τσαντισμένη φωνή του Λεωνίδα.

Έρχομαι σε λίγα λεπτά! Βασικά δεν ξέρω αν τα λεπτά θα είναι λίγα, γιατί σήμερα θα φάω το χειρότερό μου φαγητό! Πασίτσιο!

Το πασίτσιο ήταν ό,τι χειρότερο! Ειδικά η μπεσαμέλ. Μπλιάχχχ. Τώρα που είπα για το πασίτσιο, μου ήρθε στο μυαλό το σχολείο. Γιατί αύριο τελειώνουν οι χριστουγεννιάτικες διακοπές και ξαναρχίζει το σχολείο. Αύριο λοιπόν θα μείνω για πρώτη φορά ολόημερο μέχρι τις τέσσερις το μεσημέρι! Ανυπομονώ πάρα πολύ, αν και θα φάω πασίτσιο.. Το καλό είναι πως θα είναι μαζί μου και ο Άρης, ο Ερμής και η Αφροδίτη.

Η ιδέα μας

Επιτέλους ξημέρωσε... Είναι η σχολική μέρα που για πρώτη μου φορά θα πάω ολόημερο μέχρι τις τέσσερις!

– Μαμιά, τι θα μου βάλεις για πρωινό;

– Ξύπνηρες;

– Όχι, απλά υπνοβατώ. Δεν με βλέπεις; Ίδιος με υπνοβάτης είμαι...

– Εε, καλά, απλά ρώτησα.

– Τι θα μου βάλεις για πρωινό τελικά;

– Ένα τoστ με τυρί και γαλοπούλα.

– Δεν μπορείς να μου βάλεις ένα κομμάτι από το καταπληκτικό κέικ που έφτιαξες;

– Όχι.

- Και γιατί όχι;
- Γιατί δεν κάνει καλό το πολύ κέικ. Είναι που θέλεις να κάνεις και διατροφή. Στις διακοπές ξεσκίσηκες στα γλυκά και μου θέλεις και κέικ.
- Ναι. Μα καλά, πώς κάνεις έτσι; Απλά ρώτησα... Αποκρίθηκε ο Λεωνίδα.
- Πήγαινε να εταμαστείς! Και γρήγορα. Είπε με απειλητικό ύφος η μαμά.

Γάλι καλά που τώρα είμαι στον τηλεμεταφορέα για το σχολείο και δεν ακούω την γκρίνια της μαμάς μου. Όπου να' ναι θα εμφανιστούν μπροστά μου οι δίδυμα και η αδελφή τους...

- Κατά φωνή! Τώρα εσάς σκεφτόμουν.
- Να έρθουμε με τον δικό σου τηλεμεταφορέα στο σχολειά; Ο δικός μας χάλασε...
- Ναι, εννοείται, μπειτέ μέσα.

Πηγαίνοντας στο σχολείο μου ήρθε μια καταπληκτική ιδέα! Σκέφτηκα, ότι επειδή και εγώ και οι φίλοι μου είμαστε αρκετά καλοί μαθητές, θα μπορούσαμε να δηλώσουμε συμμετοχή σε έναν διαγωνισμό Αστρονομίας. Αυτή η ιδέα άρεσε πολύ και στον Ερμή και στον Άρη. Ελπίζω να σας αρέσει και εσάς. Αλλά το καλύτερο είναι το βραβείο που θα κερδίσουν οι 99 νικητές! 99 νικητές θα πάνε ένα ταξίδι στο διάστημα για μια εβδομάδα! Πόσο θα ήθελα να είμαι ένας από αυτούς...

Το πρώτο μου ολοήμερο

Το ολοήμερο είναι τέλειο! Αυτή τη στιγμή πιτάω μαζί με τον Ερμή και τον Άρη προς τον κύριο Αλέξη για να του πούμε την φαινή ιδέα που είχαμε.

Είμαι πάρα μα πάρα πολύ χαρούμενος! Σε μία εβδομάδα αρχίζει ο διαγωνισμός που εγώ και οι φίλοι μου δηλώσαμε συμμετοχή! Γάλι καλά που προλάβουμε και βρήκαμε θέσεις. Ήταν σχεδόν όλες κλεισμένες. Ο Ερμής και ο Άρης (και η Αφροδίτη) θα έρθουν να κάνουμε τον διαγωνισμό στο σπίτι μου. Ο καθένας θα είναι σε διαφορετικό δωμάτιο και με διαφορετικό τάμπλετ. Μόλις τελειώσουμε τον διαγωνισμό θα παίξουμε πολλά επιτραπέζια και θα φάμε μπέργκερ και για επιδόρπιο ντόνατ! Τα έχω κανονίσει όλα! Τώρα πιάω να φάω το παστίτσιό μου. Αν και δεν πεινάω καθόλου, μου άνοιξε η όρεξη με τόσα φαγητά που είπα.

Τελικά δεν ήταν και τόσο άσχημο το παστίτσιο. Μπορεί να μου άρεσε επειδή μάλλον τελικά πεινούσα. Αλλά για να μην σας ανοίγω και εσάς την όρεξη σας μιλήσουμε για κάτι άλλο.

Η έκρηξη στο σχολείο

Τελικά το ολόημερο είναι γρουσουζικά. Βασικά μπορεί να είμαι εγώ ο γρουσουζής που την μέρα που έμεινα ολόημερο έγινε μια φοβερή έκρηξη. Η ώρα ήταν δύο και μισή όταν ακούστηκε ένας εκκωφαντικός θόρυβος από τον ουρανό. Καιτάξαμε όλοι πάνω και τι να δούμε, Πάνω από το σχολείο αιωρούνταν ένα μικρό διαστημόπλοιο που είχε προσκρούσει στον προστατευτικό θόλο.. Το διαστημόπλοιο άνοιξε τις πόρτες του και από μέσα βγήκαν καμιά δεκαριά εξωγήινοι που δεν φαίνονταν και πολύ φιλικά μαζί μας... Εκείνη όμως ακριβώς την στιγμή εξαφανίστηκαν, όπως εμφανίστηκαν. Όλοι τρομάξαμε και αρχίσαμε να τρέχουμε παντού. Οι καθηγητές προσπάθησαν να μας καθουχάσουν, αλλά νομίζω ότι δεν κατάφεραν και πολλά.. Ανεβήκαμε γρήγορα πάνω στις τάξεις.

Αποστολή στον γαλαξία

Η ΥΠΤΑΞ (Υπηρεσία Προστασίας Πλανήτη Από Εξωγήινους) άλλαξε το βραβείο του διαγωνισμού. Αυτή τη στιγμή το βραβείο του διαγωνισμού είναι: οι 99 νικητές θα διακτινιστούν στις 30 Ιανουαρίου για Μαιάμι στις επτά και δέκα το πρωί. Στις επτά και δέκα πέντε θα βρίσκονται στο διαστημοπλοιοδρόμιο. Εκεί θα εκπαιδευτούν για να πάνε να εξερευνήσουν έναν καινούριο γαλαξία και να προσπαθήσουν να βρουν τον πλανήτη των εξωγήινων για να κλείσουν μαζί τους ειρήνη. Ουφφφ... Γβλλά είπα Επίσης να σας ενημερώσω ότι η εμφάνιση των εξωγήινων έγινε ταυτόχρονα σε πολλά μέρη του κόσμου. Αυτό ανησυχεί πολύ την ΥΠΤΑΞ

Τα ευχάριστα νέα

Είμαι πάρα πολύ χαρούμενος! Εγώ ο Ερμής, ο Άρης και άλλα 96 μαθητές νικήσαμε στον διαγωνισμό!!! Την επόμενη εβδομάδα αναχωρώ από τη Σπάρτη. Γάλι καλά που το ταξίδι θα γίνει χωρίς γονείς και δεν θα χρειάζεται να ακούω την γκρίνια της μαμιάς μου. Αν και θα μου λείψει η μαμιά μου και μπορεί και λίγο το πασιτίτσι...

Ελπίζω να πετύχουμε στην αποστολή. Η ΥΠΤΑΞ ανέφερε ότι αν καταφέρουμε και κλείσουμε ειρήνη με τους εξωγήινους μάλλον θα συγκατακλήσουμε μαζί τους ή στη Γη ή στον πλανήτη τους.

Το τέλος

Ερίσκαμαι στο διάστημα και τρώω το πασιτίτσι που μου έδωσε η μαμά για να την θυμάμαι. Σε δέκα λεπτά διακτινιζόμαστε προς τον πλανήτη των εξωγήινων για να κλείσουμε ειρήνη μαζί τους.

Μετά από μία εβδομάδα διαπραγματεύσεων, καταφέραμε τελικά και κλείσαμε συμφωνία ειρήνης μαζί τους και από εδώ και πέρα οι κάτοικοι του πλανήτη E244 (ή αλλιώς Αζκαμπάν) θα κατοικούν μαζί μας στη γη. Μάλιστα έκανα και έναν φίλο, τον Αλαμπάχ. Είναι πολύ καλός. Κατάγεται από τη φυλή των πιο ευγενικών κατοίκων του Αζκαμπάν, που ζουν κοντά στην κόκκινη καλάδα. Δεν θα χρειαστεί να του μάθουμε καλούς τρόπους... Το χρώμα του είναι πρασινωπό και έχει δύο μεγάλα, επίσης πρασινωπά, αυτιά. Ο προπάππος μου, 194 ετών σήμερα, (αι άνθρωποι ζούμε πια γύρω στα 300 χρόνια!), μου είχε δείξει μία ταινία πολύ παλιά, τον ΕΤ. τον εξωγήινο Εε, ο Αλαμπάχ μιλάει με τον ΕΤ. Αλλά που να την ξέρετε εσείς αυτήν την ταινία...

THE END

ΜΑΡΙΝΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

